

Dosarul nr. 3ra-685/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Holevițaia

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Aurelia Morozova,
în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Aurelia Morozova
împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, persoane terțe Alexandru
Morozov și Tatiana Morozov privind obligarea excluderii construcției neautorizate din
planul cadastral al apartamentului și obligarea eliberării unui alt plan cadastral, fără
indicarea construcției neautorizate,
împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 28 octombrie 2019 Aurelia Morozova a depus acțiune în contencios
administrativ împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, solicitând
obligarea excluderii din planul cadastral al apartamentului nr. xxxxx din strada xxxxx,
mun. Chișinău, tamburul (anexa lit. a) construit neautorizat și elaborarea unui nou plan
cadastral fără a indica construcția neautorizată.

În motivarea acțiunii, Aurelia Morozova a relatat că prin hotărârea Preturii sect.
Centru, mun. Chișinău din 28 mai 1995, acesteia și membrilor familiei ei li s-a
repartizat apartamentul nr. xxxxx din strada xxxxx, mun. Chișinău, care nefiind
privatizat se află în gestiunea ÎMGFL nr. 10.

În legătură cu perfectarea documentelor pentru privatizarea apartamentului
reclamanta a solicitat planul cadastral al apartamentului de la autoritatea pârâtă.
Deoarece în planul cadastral al apartamentului a fost inclus tamburul, care a fost
construit în anii 1960, fără vreo autorizație, nu-l poate privatiza.

Reclamanta a susținut că tamburul nu este parte componentă a apartamentului, iar
membrii familiei nu se folosesc de acesta.

La 14 martie 2018 Aurelia Morozova a adresat IP „Agenția Servicii Publice”
cerere prealabilă, prin care a solicitat excluderea tamburului din planul cadastral al
apartamentului, însă nu a primit nici un răspuns în decurs de 30 de zile.

Prin hotărârea din 23 iulie 2020 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a respins
acțiunea depusă de către Aurelia Morozova ca neîntemeiată. (f.d. 121, 128-131)

Instanța de fond a reiterat că obiect al examinării prezentei cauze constituie
verificarea legalității refuzului IP „Agenția Servicii Publice” din 06 aprilie 2019 de a
excluce din planul cadastral al apartamentului nr. xxxxx, anexa *lit.a* (tamburul)
construit neautorizat și eliberarea planului cadastral al apartamentului nr. xxxxx, fără
indicarea construcției neautorizate.

Totodată, din materialele dosarului s-a constatat că apartamentul nr. xxxxx are suprafața de 21,1 m.p., ceea ce nu corespunde cu datele eliberate de ÎMGFL nr. 10.

Astfel, instanța de fond a evocat că nu poate să oblige autoritatea pârâtă să emită un act administrativ ce ar conține informații false, ori obligarea autorității pârâte să emită un act, prin care să fie indicat în planul cadastral că anexa nu există, deși ea există, ar fi inadmisibil.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Aurelia Morozova, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 23 iulie 2020 cu emiterea unei noi decizii. (f.d. 126)

Prin decizia din 13 aprilie 2021, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel înaintată de către Aurelia Morozova și a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 23 iulie 2020. (f.d. 165,166-173)

Instanța de apel a reiterat că potrivit tabelului nominal eliberat de ÎMGFL nr. 10, la 17 august 2016 apartamentul includea o odaie cu suprafața de 13,8 m.p. La 10 octombrie 2016 inginerul cadastral a constatat că apartamentul este constituit din două încăperi locative nr. 13 de 7,1 m.p. și nr. 14 de 14.4. m.p. (total 21,5 m.p.) și că în apartamentul respectiv au fost efectuate replanificări, și anume, încăperea nr. 13 a fost reamenajată din fosta bucătărie, iar bucătăria a fost amenajată în anexa *lit. a* (tambur).

Instanța de apel a subliniat că conform pct. 127 din Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de clădiri și încăperi izolate, aprobată prin ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 07 din 17 ianuarie 2005, în cazul în care în procesul executării lucrărilor cadastrale în scopul deetatării bunului imobil au fost identificate replanificări ale acestora, solicitantului nu i se vor elibera actele necesare deetatării. În locul actelor pentru deetățare beneficiarului i se eliberează documentele necesare pentru recepția finală a modificărilor identificate.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că din motiv că datele eliberate de ÎMGFL nr. 10 nu corespundeau cu situația de facto, iar careva acte ce ar legifera replanificările efectuate n-au fost prezentate, autoritatea intimată a fost în imposibilitate să elibereze documentele necesare pentru privatizarea apartamentului și corect a eliberat doar documentele necesare pentru recepția finală a modificărilor identificate.

Finalmente instanța de apel a conchis că prima instanță corect a aplicat normele de drept și a dat apreciere completă, obiectivă, sub toate aspectele probelor iar hotărârea emisă este una legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Aurelia Morozova a depus cerere de recurs, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 23 iulie 2020 cu emiterea unei noi decizii. (f.d.177)

În motivarea recursului, recurenta a menționat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea, ori autoritatea pârâtă nu a emis careva act administrativ, iar aceasta a depus prezenta acțiune pentru a impune autoritatea intimată să acționeze în temeiul art. 206 din Codul administrativ.

Aurelia Morozova a susținut că construcția neautorizată a fost greșit inclusă în planul cadastral al apartamentului nr. xxxxx și că este necesar de a fi exclusă pe cale judiciară.

În referința depusă la data de 26 mai 2021 IP „Agenția Servicii Publice” a indicat că activitatea sa administrativă nu a lezat careva drepturi ale Aureliei Morozova, susținând că cererea prealabilă a fost soluționată în termen. În fond a subliniat că s-au

constatat careva replanificări care nu corespundeau cu datele eliberate de ÎMFGL nr. 10, iar conform pct. 127 din Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de clădiri și încăperi izolate aprobată prin ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 07 din 17 ianuarie 2015, autoritatea nu putea elibera actele necesare privatizării apartamentului. Respectiv, intimata a eliberat recurenteii doar documentele necesare pentru recepția finală a modificărilor identificate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, completul specializat reține prevederile articolului 245 din Codul administrativ, potrivit cărora recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la data de 13 aprilie 2021. Decizia motivată a fost notificată la data de 11 mai 2021. Recurenta a depus cerere de recurs la data de 12 mai 2021, în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus Aurelia Morozova, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele

expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Aurelia Morozova.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Aurelia Morozova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh